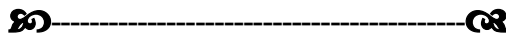

**การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชน
ของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี***
BUDDHIST INTEGRATION FOR COMMUNITY DEVELOPMENT OF
BANGBUATHONG MUNICIPALITY NONTHABURI PROVINCE

พระมหาเหมชวงศ์ เหมวโโส, ธิติวุฒิ มั่นมี, พงศ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์
Phramaha Hemchuwong Hemavamsa, Thitiwut Manmee, Phongphat Chittanurak
วัดพัทธสีมา
Wat Phatthasima
E-mail: hem.mcu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี

ผลการวิจัยพบว่า สภาพทั่วไปการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ และปัจจัยพละ 4 มีอิทธิพลร่วมกันต่อการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรผันได้ถึงร้อยละ 86.60 ปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ สังคมมีลักษณะเป็นพหุวัฒนธรรม มีหลายเชื้อชาติศาสนา ประชาชนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชนได้ทุกคน มีปัญหายาเสพติด ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรม แนวทางในการพัฒนา ได้แก่ ควรมีกิจกรรมที่ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนาสามารถร่วมได้ ควรมีช่องทางในการสื่อสาร และเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน ชุมชนควรร่วมมือกับเทศบาลและวัดต่อต้านยาเสพติด พระสงฆ์ควรเป็นผู้นำด้านจิตใจ และควรสอนการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมแก่ประชาชน

คำสำคัญ : การบูรณาการ; หลักพุทธธรรม; การพัฒนาชุมชน; เทศบาล

Abstract

Objectives of this research paper were to study general context, the factors affecting the Buddhist integration for community development of Bangbuathong Municipality Nonthaburi Province and problems, obstacles and suggestions, conducted by the mixed research methods.

Findings were as follows: The operational community development, by overall, was at high level. Factors of operational community development and Bala 4 affected the Buddhist integration for community development of Bangbuathong Municipality Nonthaburi Province at the level of statistical significance at 0.01 and can together explain the variations up to 86.60 percent. Problems and obstacles were that the society was multicultural which there was many nationalities and religions, not all people can participate in community development activities. Problems with drugs and the people lacked knowledge and understanding of applying Buddhist principles. Suggestions were that there should be community development activities that people of all races and religions can participate. There should be channels to communicate and disseminate knowledge to the people. Communities should cooperate with Municipalities and monasteries for anti-drug programs. Sangha should be spiritual leader and teach people for applying Buddhist principles.

Keywords: Integration; Buddha-dhamma; Community Development; Municipality

บทนำ

การพัฒนาชุมชนเป็นการพัฒนาสังคมในขั้นแรกที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติในระดับมหภาค หากสังคมได้รับการพัฒนาที่ดี ประชาชนในสังคมก็ย่อมมีความสุข ปัจจุบันการพัฒนาชุมชนเทศบาลได้ดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2563) และเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2560–2564 (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2560) ซึ่งได้ระบุภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานรากให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ โดยสนับสนุน ให้มีการจัดทำและใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำยุทธศาสตร์ชุมชน ตลอดจนการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุมชน เพื่อให้เป็นชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เทศบาลเมืองบางบัวทองได้พัฒนาชุมชนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล โดยให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ของกรมการพัฒนาชุมชน จัดทำขึ้นโดยกรมการพัฒนาชุมชนได้นำ สถานการณ์ปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมของการบริหารประเทศ มาใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในช่วงอนาคต ที่ก่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของประเทศ ชุมชน ในด้านที่มีผลต่อการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน ให้มุ่งไปสู่เป้าหมายสูงสุดภายใต้วิสัยทัศน์ เศรษฐกิจฐานรากมั่นคงและชุมชนพึ่งตนเองได้ ภายในปี 2565 (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2563)

การพัฒนาชุมชนที่ผ่านมา เทศบาลเมืองต่างก็ประสบปัญหาในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ปัญหาการบริหารพัฒนาเทศบาลเมือง ปัญหาของการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเทศบาลควรดำเนินการหาแนวทางแก้ไข โดยเฉพาะด้านสังคม ปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับวัยสร้างสถาบันครอบครัว (ชาติชัย อุดมกิจมงคล, 2556) ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ระบุถึงปัญหาจะต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การจัดระบบบริการด้านสาธารณสุขภายในเทศบาลเมือง และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น (จุฑามาส ชมผา และคณะ, 2558) อีกปัญหาหนึ่งที่พบคือ ปัญหาของการขาดการนำเอาหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือเกิดความเชื่อในทางที่ผิด (พระณอมศักดิ์ อภิคุโณ, 2561) จากปัญหาดังกล่าวการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนจะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งการพัฒนาชุมชนตามหลักพุทธธรรมเป็นการส่งเสริม ให้ประชาชนมีระเบียบวินัย มีใจสงบ และมีปัญญาที่นำไปใช้ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ (พระสุรวุฒิ สิริวฑฒโก (อุกฤษโซค), 2560)

สรุปได้ว่าการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทองเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องดูแลบริหารจัดการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ ภายใต้ภารกิจที่จะต้องดำเนินการ คือ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานรากให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ โดยสนับสนุน ให้มีการจัดทำและใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำยุทธศาสตร์ชุมชน ตลอดจนการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุมชน เพื่อให้เป็นชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ด้วยเห็นว่าการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนจะสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลของการวิจัยที่เกิดจากการบูรณาการหลักพละ 4 เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชน จะสามารถทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งได้ เนื่องจากหลักพละ 4 เป็นการพัฒนาศักยภาพในด้านปัญญา ความขยันหมั่นเพียร ความสุจริตและการจิต

สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาชุมชนของเทศบาลบางบัวทอง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน โดยใช้แบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบางบัวทอง จำนวน 40,727 คน (เทศบาลเมืองบางบัวทอง, 2563) กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามาเน่ (Taro Yamane) (สุรวิทย์ สิริโกคาภิรมณ์, 2546) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิด และสร้างเครื่องมือ การวิจัยเชิงคุณภาพแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน การวิจัยเชิงปริมาณ แบบแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 5 ตอน 57 ข้อ หาค่าค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยผู้ทรงเชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ทุกข้อมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระหว่าง 0.80-100 ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .829

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึง

ผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงานกลุ่มเป้าหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูล กับ กลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 397 ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูล ที่สมบูรณ์ทั้งหมด จำนวน 397 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

2) การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์ ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้ ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึก และการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์ นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) และการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Multiple regression Stepwise)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์แล้วไม่มีความชัดเจนก็ตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ นั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี หลักการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ โดยภาพรวม เฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.68) การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี การพัฒนาชุมชนตามหลักพละ 4 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.69) และการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.65)

2. ปัจจัยการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ (X1) และปัจจัยพละ 4 (X2) มีอิทธิพลร่วมกันต่อการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี (Y) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่ปัจจัยการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ (X1) และปัจจัยพละ

4 (X2) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรผันของการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ได้ถึงร้อยละ 86.60 และเมื่อพิจารณาอิทธิพลเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β_1) เท่ากับ 0.430 และปัจจัยผล 4 (X2) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β_2) เท่ากับ 0.525

3. ปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย สังคมมีลักษณะเป็นพหุวัฒนธรรม มีหลายเชื้อชาติศาสนา ประชาชนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชนได้ทุกคนเนื่องจากมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการพัฒนาชุมชน แนวทางในการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย ควรมีกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนที่ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนาสามารถร่วมในการพัฒนาชุมชนได้ ควรมีช่องทางในการสื่อสารและเผยแพร่ความรู้ของชุมชนที่ให้ประชาชนได้เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ชุมชนควรร่วมมือกับเทศบาลและวัดต่อต้านยาเสพติด และขจัดปัญหานี้ให้หมดไปจากสังคม พระสงฆ์ควรเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและให้ความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนร่วมกับเทศบาลและชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลของการวิจัย มีประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี หลักการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ชุมชนการช่วยเหลือตนเอง นำเอาความคิดริเริ่มของประชาชนมาประกอบการพัฒนาชุมชน พัฒนาชุมชนตามความต้องการของชุมชน และจัดการศึกษาภาคชีวิต โดยมีการส่งเสริมการศึกษาในชุมชน การศึกษาเรียนรู้การประกอบอาชีพและการเป็นอยู่ รวมทั้งการศึกษาด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองของประชาชนในชุมชน และมีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิภาส คำแก้ว (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมคุณธรรมและพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีค่าเฉลี่ยในลักษณะบวกที่สอดคล้องกับแต่สูงกว่าเล็กน้อยซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดและผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรชัย ชูดีมันต์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการชุมชนตามแนววิถีพุทธที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาท้องถิ่นตามวิถีพุทธ ด้านเศรษฐกิจ

เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ด้านสังคม มีการประชุมพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำกิจกรรมร่วมกัน ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม มีการเรียนรู้จากการมีส่วนร่วม ทำให้เกิดพลังชุมชน รักและศรัทธาในวัฒนธรรมและถิ่นกำเนิด ภูมิใจในท้องถิ่น ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปริยญา รตนปญโญ (2556) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนของพระสงฆ์ในอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนของพระสงฆ์ในอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี มีการพัฒนาชุมชนโดยจัดการศึกษาควบคุมไปกับการเผยแผ่ธรรม ซึ่งเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและพัฒนาท้องถิ่นไปในตัว โดยผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนมากที่สุดคือ ผู้สูงอายุ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี มี 2 ประการคือ ปัจจัยการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติการ และปัจจัยผล 4 ซึ่งปัจจัยการพัฒนาชุมชนตามหลักผล 4 นั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจะพัฒนาชุมชนโดยบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนานั้น ควรพัฒนาโดยเน้นเรื่องของการศึกษาซึ่งเป็นการส่งเสริมด้านความรู้เป็นสำคัญ และความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ โดยใช้หลักผล 4 เป็นตัวนำ ที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายในการพัฒนาชุมชนให้ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรณัฐ โรจนประภา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสังคมแห่งสัมมาปัญญาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า หลักผล 4 สามารถนำไปสู่ นโยบายที่ใช้หลักคุณธรรมเป็นแม่บท เพื่อการวางแผนงานโครงการและ กิจกรรมต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุชาติ วชิรญาณ ป. (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักผล 4 ของวัดในเขตปกครองคณะสงฆ์ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ทางการบริหารงานตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรปลูกฝังและส่งเสริมเกี่ยวกับความรู้ความสามารถเป็นสำคัญปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับและเจริญศรัทธาแก่ผู้พบเห็น

3. ปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย ในส่วนของปัญหาที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ สังคมมีลักษณะเป็นพหุวัฒนธรรม มีหลายเชื้อชาติศาสนา ประชาชนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชนได้ทุกคนเนื่องจากมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด และการเป็นอยู่อย่างพอเพียง ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งปัญหาต่างๆ ในส่วนของข้อเสนอแนะ ควรมีกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนที่ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนาสามารถร่วมในการพัฒนาชุมชนได้ ควรมีช่องทางในการสื่อสารและเผยแผ่ความรู้ของชุมชนที่ให้ประชาชนได้เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ชุมชนควรร่วมมือกับเทศบาลและวัดต่อต้านยาเสพติดและอบายมุข และขจัดปัญหานี้ให้หมดไปจากสังคม พระสงค์ควรเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและให้ความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลัก

พุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนร่วมกับเทศบาลและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระหมัถิรจิตโต (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านหนองเอาะ อำเภอดงเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านหนองเอาะ อำเภอดงเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี คือ ชาวบ้านยังไม่เข้าใจแนวทางในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำในการพัฒนาและความรู้ด้านต่าง ๆ คนในชุมชนบางส่วนยังไม่สามารถเลื่อกอบายมุข

ผลการวิจัยข้างต้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระนพพร ญาณสมปนโน (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลตำบลโพนางดำออก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหา อุปสรรคการบริหารการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลตำบลโพนางดำออก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท คือ ทำให้โครงการพัฒนาบางโครงการไม่สามารถทั่วถึงประชาชนได้ ทำให้โครงการการบริหารการพัฒนาของเทศบาล ดำเนินการล่าช้า และขาดความรู้ที่จะนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ประยุกต์ให้เหมาะสมต่อพื้นที่ในชุมชนได้

การบริหารจัดการแก้ปัญหาดังว่าจะต้องใช้ความร่วมมือจากหลายส่วนด้วยกันคือ เทศบาล ชุมชน วัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำในหน่วยงานต่าง ๆ ต้องมีวิสัยทัศน์ มองเห็นประโยชน์ร่วมกันว่าการพัฒนาชุมชนจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมหาศาลทั้งแก่ประชาชนในชุมชนโดยรวม ซึ่งเป็นสัมฤทธิ์ผลของทุกฝ่าย ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องเกิดจากการนำของผู้นำทุกส่วนได้แก่ ผู้นำเทศบาล ผู้นำชุมชน และผู้นำศาสนา ช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนให้เกิดผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุศล โพธิ์สุวรรณ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระมงคลเทพมุนี (สด จนทสโร)” ผลการวิจัยพบว่า พระมงคลเทพมุนี (สด จนทสโร) เป็นพระมหาเถรที่มีภาวะผู้นำในการบริหารงานคณะสงฆ์ และเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยใช้หลักพุทธธรรมที่สำคัญ เป็นต้นว่า หลักพละ 4 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เกิดปัญญา สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิ หนูจ้อย (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผู้นำชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมกระบวนการพัฒนาชุมชนคือ ต้องพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะการพัฒนาผู้นำชุมชน ผู้นำชุมชนต้องได้รับการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ เป็นผู้นำชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความรอบรู้ มีเป้าหมายในการทำงานเพื่อชุมชน กล้าในการเปลี่ยนแปลงและริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณภัทร ปิณฑรัตน์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้นำองค์กรตามหลักพละ 4 ในธุรกิจประกันภัย ผลการวิจัยพบว่า ปัญญาพละ ความรอบรู้ เฉลียวฉลาดรอบคอบในการตัดสินใจ และสั่งการ วิริยะพละ ความอุตสาหะ บากบั่นไม่ย่อท้อ

อนวัชชพละ ความซื่อสัตย์สุจริตยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมในการประกอบกิจการ และสังคห
พละ สร้างหลักมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

องค์ความรู้

จากผลของการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นแผนภาพองค์ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่า การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีแนวทางในการบูรณาการดังต่อไปนี้

การบูรณาการมีหลักการคือ ใช้แนวทางในการพัฒนาชุมชนในระดับปฏิบัติการ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและดำเนินการพัฒนาชุมชน พร้อมทั้งมีส่วนในการรับผลประโยชน์ ชุมชนที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนให้มีอาชีพ รายได้ สามารถประกอบอาชีพได้ ส่งเสริมให้ชุมชนได้พัฒนาอาชีพและแรงงาน ความคิดริเริ่มของประชาชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้แสดงออกถึงแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนาชุมชน ความต้องการของชุมชน เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้แสดงถึงความต้องการ ในความจำเป็นพื้นฐานที่ประชาชนจะได้รับจากเทศบาล โดยเทศบาลนำเอาความต้องการของประชาชนมาวิเคราะห์ด้วยหลักเหตุผล และสนองความต้องการขอชุมชนให้

เหมาะสมและเพียงพอ การศึกษาภาคชีวิต เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และพัฒนาวิชาชีพ และการศึกษาของตนเองในลักษณะการศึกษาตลอดชีวิต

การบูรณาการหลักพุทธธรรม เป็นการนำเอาหลักการพัฒนาชุมชนระดับปฏิบัติการ มาบูรณาการกับหลักพละ 4 โดยพัฒนาปัญญา พัฒนาความเพียร พัฒนาอาชีพสุจริต พัฒนาการสงเคราะห์ ซึ่งเทศบาลดำเนินการโดยพัฒนาชุมชนให้อยู่ภายในกรอบของหลักพละ 4 คือ ให้เกิดการส่งเสริมปัญญา ให้เกิดการส่งเสริมความขยันหมั่นเพียร ให้เกิดการประกอบอาชีพสุจริต และให้เกิดการสงเคราะห์ช่วยเหลือเกื้อกูล

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผลการดำเนินการข้างต้นจะส่งผลให้เกิดชุมชนที่ได้รับการพัฒนา ให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นชุมชนที่สามารถพึ่งพาอาศัยตนเองได้ เป็นชุมชนที่มีจิตวิญญาณแห่งความรักถิ่นฐานดูแลสังคม และเป็นชุมชนที่มีความสุขมีสันติภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นที่ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะในภาพรวม 3 ประการประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) การพัฒนาชุมชนยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่บ้างเนื่องชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทองมีลักษณะที่เป็นชุมชนพหุวัฒนธรรม มีหลายเชื้อชาติศาสนา ส่งผลให้การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร จึงควรมีนโยบายในการส่งเสริมให้ให้มีการนำเอาหลักพุทธธรรมมาใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2) เทศบาลมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาชุมชน จึงไม่สามารถผันงบประมาณมาใช้ในการพัฒนาชุมชนได้อย่างเต็มที่ จึงควรมีนโยบายในการสรรหาแหล่งทุนในชุมชน หรืออาศัยกำลังของประชาชนที่สามารถช่วยเหลือได้ เข้ามาร่วมมือกันพัฒนาชุมชน

3) การพัฒนาชุมชนในส่วนของพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับประชาชนในชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการประกอบอาชีพ จึงไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมได้ จึงควรมีนโยบายในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้หรือช่องทางในการเผยแผ่กิจกรรมให้ประชาชนเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) เทศบาลควรร่วมมือกับวัดและชุมชน วางแผนดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรม และจัดกิจกรรมที่ให้ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์

2) เทศบาลควรมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนและวัด สรรหางบประมาณในการพัฒนาชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ และวัดช่วยสนับสนุน

3) เทศบาลกับวัดควรร่วมมือกันพัฒนาและหาช่องทางในการเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน และช่องทางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง โดยอาจจะใช้ช่องทางออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกที่ทุกเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและเรียนรู้รูปแบบของการพัฒนาชุมชนโดยการถอดบทเรียนจากเทศบาลและชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน

2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการศึกษาในบริบทของการพึ่งพาตนเอง

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล เพื่อศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2563). แผนปฏิบัติการระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 – 2565). สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <https://plan.cdd.go.th/>.

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2560). แผนยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: กองแผนงาน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2563). *อำนาจหน้าที่*. สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <https://www.cdd.go.th/related-links/บริการภายใน/about-us/service-directory>.

กุศล โพธิ์สุวรรณ. (2556). *ภาวะผู้นำการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)*. (ดุสิตนิพนธ์พุทธศาสนดุสิตบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

จุฑามาส ชมผา และคณะ. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 6(2), 162-171.

ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2556). แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารการพัฒนาเมืองของเทศบาลนครสกลนคร. *วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์*, 2(2), 76-96.

ณภัทร ปิณฑรัตน์. (2555). *คุณลักษณะของผู้นำองค์กรตามหลักพละ 4 ในธุรกิจประกันภัย*. (รายงานวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

เทศบาลเมืองบางบัวทอง. (2563). *สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน*. สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <https://www.buathongcity.go.th/index.php?option=comcontent&view=article&id=88&Itemid=730>.

- ธีรชัย ชูติมันต์. (2558). รูปแบบการจัดการชุมชนตามแนววิถีพุทธที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระถนอมศักดิ์ อภิกุโณ. (2561). ศึกษาวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการพัฒนาชุมชนของพระสงฆ์: กรณีศึกษาตำบลกุดลาด อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. *พัฒนวารสาร*. 5(2), 22.
- พระนพพร ญาณสมปนโน. (2556). การบริหารการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลตำบลโพนางดำออก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระปริยญา รตนปโย. (2556). ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนของพระสงฆ์ในอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสุชาติ วชิรญาณ ป. (2556). การบริหารงานตามหลักพละ 4 ของวัดในเขตปกครองคณะสงฆ์ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสุรวุฒิ สิริวิฑฒโก. (2560). การส่งเสริมหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนดีเด่นในจังหวัดราชบุรี. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*. 6(2), 515-526.
- พระหมี ธีรจิตโต. (2556). การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านหนองเอาะ อำเภอตระการพืชผล จังหวัด อุบลราชธานี (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รุจิภาส คำแก้ว. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมคุณธรรม และพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วีรณัฐ โรจนประภา. (2559). การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสังคมแห่งสัมมาปัญญาในประเทศไทย. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต*, 12(13), 217-218.
- อัศวิน หนูจ้อย. (2559). การพัฒนาผู้นำชุมชนแห่งการเรียนรู้. *ธรรมทัศน์*, 16(2), 23-31.
- สุรชัย สิริโกคาภิรมณ์. (2546). การวิจัยทางการศึกษา. *ลพบุรี: ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี*.